

MROŻNIK

Draco occidentalis maritimus

Liczebność populacji Mroźników maleje, m.in. ze względu na topniejące lodowce, a ich polarne siedliska są niezbyt gościnne dla człowieka, więc mamy niewielkie szanse na zaobserwowanie ich w naturalnych środowisku.

Ciało: dobrze umięśnione, krępe z licznymi kolcami ciągnącymi się od głowy po koniec ogona; najbardziej kolczasty ze wszystkich smoczycz gatunków

Umaszczenie: śnieżnobiałe lub białe z odcieniem błękitu; łuski opalizujące

Liczba kończyn: 4 nogi, 2 mocne skrzydła

Głowa: charakterystyczny kolczasty grzebień i wyrostki na podbródku

Pokarm: zwierzęta morskie, takie jak orki, kałamarnice, morsy i lamparty morskie, ale także niedźwiedzie polarne

Odgłosy: wycie, podobne do nawoływania wilków

Sposób ataku: mroźny podmuch; kiedy nurkuje za ofiarą - atakuje szponami i kolcami

Siedlisko: rejony podbiegunowe; lubi noc polarną, więc 2 razy do roku wędruje z Bieguna Północnego na Południowy i z powrotem

Kryjówka: jaskinia wydrążona w lodowcu lub lodowej górze

Jajo: białe lub błękitne ze srebrnymi wzorami

RADA DLA OBSERWATORA:

Pierwszy Mroźnik widziany na niebie pod koniec zimy to oznaka wiosny. Istnieje nawet przysłowie, wróżące pogodę na lato, zależnie od tego, kiedy widzi się pierwszego Mroźnika:

*Mroźnik w marcowy dzionek -
Zaraz zaśpiewa skowronek;*

*Mroźnik widziany majem -
Jeszcze się chłodu najem.*

Oprac. na podstawie
Steer D.: Dra Ernesta Drake'a smokologia: wielka księga smoków. Bielsko-Biała,
Wydawnictwo Debit, 2005

Steer D.: Smokologia: kompendium wiedzy smokologicznej. Bielsko-Biała,
Wydawnictwo Debit, 2011